

Stellingen behorende bij het proefschrift van A.B.M. Soppe
'Finance as an instrument to a sustainable company'

1. 'Pure' shareholders are not necessarily the optimal owners of the residual risk of the company (entire study).
2. The strict utilitarian ethical framework of neoclassical financial theory is not valid for defining the goals and the values of a sustainable company (chapter 2).
3. Behavioural finance can better be called behavioural investments (chapter 3).
4. Stakeholder equity aligns the interest of stakeholders with shareholders creating 'dual interest shareholders' (chapter 4).
5. 'Pure' shareholders encourage short termism at the expense of other stakeholders, reducing sustainable development (entire study).
6. An investment that makes nothing but money is a poor investment (derived from Henri Ford).
7. Economische wetenschap lijkt een schap waar het positivistische weten normatief van de plank kan worden getrokken.
8. De dominantie van financiële markten in het reëel economisch proces van deze tijd neigt naar het door Aristoteles sterk verworpen: 'making money for the sake of making money' (see Meikle (1995), p. 96).
9. Alles wat weerloos is heeft waarde (afgeleid van Lucebert).
10. Aandeelhoudersactivisme wordt begrensd door grenzeloze aandeelhoudersactiviteit.
11. Netwerken werkt net als net werken.